

[Tang Sørensen]

»fattig« i ordenes egentlige forstand, men derimod på det samlede udskrivningsgrundlag, som hver enkelt kommune råder over – at indføre en ordning som den, der har eksisteret de sidste 2 år, og som først og fremmest begrænser forbruget i de kommuner, hvor man har et meget stort udskrivningsgrundlag og som følge deraf en meget stor skatteindtægt til den kommunale kasse. Det kan man gøre, som vi i fremskridtspartiet har foreslået, ved at fordele den samlede skatteudskrivning efter samme princip, som man i dag fordeler de generelle tilskud efter. Den samlede kommunale skatteudskrivning er i dag ca. 2½ gang større end de samlede generelle tilskud. Denne begrænsning vil ikke påvirke flertallet af kommunerne. Ca. 70 pct. af landets 275 kommuner vil i skatteåret 1981 efter fremskridtspartiets forslag ikke blive berørt af den foreslåede ordning.

Det er fremskridtspartiets hensigt med de fremsatte forslag at reducere den kommunale og amtskommunale skatteudskrivning over en 5-årig periode med 10 pct. Dette vil indebære besparelser på de kommunale budgetter på ca. 3,6 mia kr. i 1981, stigende til knap 6 mia kr. i 1986. Og dette er reelle besparelser. De besparelsesrammer, man opererer med i dag fra regeringens side, kan man i en vis udstrækning kalde fiktive, da man går ud fra en vis stigningsprocent, og så reducerer man i denne stigningstakt.

Det er således, at den begrænsning af de kommunale udgifter, som kommunerne administrerer efter i dag, nemlig i 1980-budgetterne med de maksimale 3 pct. stigning i forhold til 1979-budgetterne og med de foreslåede 2 pct. maksimal stigning i 1981 i forhold til 1980-budgetterne, på en lang række områder virker særdeles uretfærdigt. De kommuner, der i 1979 havde et forholdsvis stort overforbrug, og det var der en lang række kommuner der rent faktisk havde, kan efter de nugældende ordninger fortsætte deres overforbrug i forhold til de kommuner, der i 1979 havde anlagt et mere realistisk synspunkt med hensyn til den kommunale skatteudskrivning.

Fremskridtspartiet har også i sin lovbuket taget fat på spekulationen i den kommunale ejendomsbeskatning, nemlig de kommunale grundskyldpromiller. Det er lovforslag nr. L 187. Efter den nugældende ordning er det således, at man oplever grundskyldpromiller

fra nul og helt op i nærheden af 50. Jeg tror, at den højeste sats, der er gældende i skatteåret 1980, er 47 promille. Vi er stadig væk af den indstilling, at retten til at fastsætte grundskyldpromillen må ligge ude i den enkelte kommune. Med den nugældende ordning med hensyn til retten til udskrivning af kommunal grundskyld, som vi ikke ønsker at anfægte, kan det for en lang række kommuner virke attraktivt at have en så høj udskrivningspromille på jord som overhovedet muligt inden for det sandsynlige. Årsagen til, at en lang række kommuner spekulerer i at have en høj grundskyldpromille, en høj udskrivningspromille på jord, er, at det giver en lavere amtsskat og en lavere statsskat, plus at kommunen modtager større tilskud fra den kommunale udligningsfond. Vi har i vort lovforslag klart dokumenteret, at dette finder sted i kommuner ude over landet.

Hensigten med lovforslag nr. L 187, hvor vi ønsker nogle ganske få ord indføjet i § 2, nr. 2, er at gøre denne spekulation i den kommunale grundskyldpromille mindre attraktiv, end den er i dag.

Fremskridtspartiets 3 forslag vil efter min mening være nemmere at administrere for både stat, amt og kommune. Fremskridtspartiets 3 forslag er med den politiske og økonomiske situation, vi i øjeblikket befinder os i, særdeles relevante og særdeles aktuelle. Vi hører jo daglig fra den ene og fra den anden side, at der skal ske besparelser inden for den offentlige sektor. Det er vores opfattelse, at der skal foretages besparelser, og at der skal foretages besparelser ved hjælp af en mindre skatteudskrivning fra statens, amtens og kommunernes side. Men denne omstrukturering eller omfordeling af udskrivningen af de amtskommunale og de primærkommunale skatter bør efter vores opfattelse foretages på en mere retfærdig måde, end det i dag finder sted.

Vi er stadig væk tilhængere af, at den kommunale selvbestemmelsesret fastholdes i så stor udstrækning som overhovedet muligt. Men som spareforslagene i dag virker over for kommunerne, må vi altså konstatere, at den lokale selvbestemmelsesret, som fastholdes af en række partier, i meget udstrakt grad bliver anfægtet. Vi mener, at vi med de 3 forslag, vi i dag har til første behandling, har anvist en vej, der er mere socialt retfærdig over for den enkelte kommune og samti-